

Тақриз

ба автореферати диссертатсияи Муминова Сафарбегим Бахриевна дар мавзӯи “Лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабони водии Вахон” барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои филологӣ, аз рӯйи ихтисоси 10.02.01. -Забони тоҷикӣ

Мусаллам аст, ки забони тоҷикӣ яке аз забонҳои пурғановат ва қадимаи забонҳои эронӣ маҳсуб ёфта, дорои таркиби луғавии бою ғанӣ ва сохтори устувори дастурӣ мебошад. Забоншиносии тоҷик, дар омӯхтани лексикологияи забони тоҷикӣ то имрӯз ба дастовардҳои зиёде ноил гардидааст, ин аст, ки дар чанд соли охир илми забоншиносии тоҷик рушд карда истода, олимону муҳаққиқони тоҷик ба масъалаҳои муосири илми забоншиносӣ, аз ҷумла, этнолингвистика, ономастика (номшиносӣ), сотсиоллингвистика, забоншиносии муқоисавӣ, матншиносӣ, калимасозӣ, диалектология (лаҳҷашиносӣ) ва ғайра машғуланд.

Илми лаҳҷашиносии тоҷик, як бахши бузурги илми шевашиносӣ маҳсуб меёбад, ки таърихи зиёда аз 150- сола дошта, то имрӯз дар қатори дигар бахшҳои таҳқиқшаванди забон, давра ба давра инкишоф ёфта истодааст.

Аз ин ҷост, ки диссертатсияи Муминова Сафарбегим саривақтӣ буда, муҳимият ва навгонии он дар омӯхта шудани лаҳҷаҳои забони тоҷикӣ, баҳусус водии Вахон ва ёфтани калимаҳои аслии тоҷикӣ, ки дар лаҳҷаҳои шарқии он то кунун дар шароити бандубаст, арзи вучуд доранд, то ҳол мавриди пажӯҳиш қарор нагирифтаанд.

Дар чоряки аввали асри гузашта диалектҳо, бавижа шеваҳои ҷанубии забони тоҷикӣ, диққати забоншиносони ватанию хориҷиро ба худ ҷалб намуд, ки дар натиҷа чандин мақолаву асарҳои марбут ба ғӯишҳо таълиф намуданд, ки таҳқиқотҳои А.З. Розенфелд, А.И. Болдирев, Ю.И. Богорад, И.И. Зарубин ва дигарон далели ин ғуфтаҳо мебошанд.

Мавриди қайд аст, ки доир ба шеваҳои ҷанубӣ, хусусан лаҳҷаҳои бадахшонӣ он таҳқиқотҳои мутааддид сурат гирифта бошад ҳам, вале доир ба хусусиятҳои сохторӣ ва қорбурди онҳо ҳанӯз пажӯҳиши мукамал ба миён наомадааст. Махсусан, ғӯиши тоҷикии деҳоти водии Вахон, ки қомилан дар ихотаи забони ваҳонӣ қарор гирифта, вобаста ба муҳити лингвистӣ дорои вижагӣҳое гардидааст, ки дар дигар ғӯишҳои бадахшонӣ ва лаҳҷаҳои ҳамгурӯҳ ба назар намерасанд. Таҳқиқи комплекси хусусиёти савтӣ, луғавӣ ва дастурии ин ғӯиш ба бисёр масъалаҳои ташаккул ва таҳаввули лаҳҷаҳои маҳалҳои тоҷикӣ равшанӣ мебахшад ва аз ин рӯ, пажӯҳиши Муминова Сафарбегим Бахриевна муҳим ва саривақтӣ доништа мешавад.

Диссертатсияи мавриди назар аз муқаддима, се боб, зербобҳо, хулоса ва феҳристи осори таҳқиқӣ иборат буда, дар муқаддима зарурат, аҳаммияти назариву амалӣ, дараҷаи омӯзиши мавзӯ, нуқтаҳои ба ҷимоя пешниҳодшаванда ва ҷанд масъалаи дигар матраҳ шудааст.

Боби якум **“Таркиби луғавии лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон”** унвон дошта, фарогири се фасл мебошад, ки дар онҳо оид ба унсурҳои луғавии умумиточикии лаҳҷаи тоҷикони водии Ваҳон, калимаҳое, ки дар баробари умумияти овозӣ дорои маъниҳои махсус мебошанд ва умумияту тафовут аз лаҳҷаҳои дигари шеваҳои ҷанубии забони тоҷикӣ мавриди таҳлилу баррасии илмӣ қарор гирифтаанд.

Аз таҳқиқоти муаллифи рисола маълум гардидааст, ки забони ваҳонӣ ба лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон таъсири ҷашмас дошта, унсурҳои луғавии забони ваҳонӣ дар таркиби он нисбат ба ғӯишҳои дигар қорбурди бештар доранд.

Боби дувуми рисола **“Таснифоти маъноиву мавзуии лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон”**, ки аз ду фасл иборат мебошад, калимаҳо аз рӯи ифодаи маъно ба ғурӯҳҳо дастбандӣ ва таҳлилу дақиқ шудаанд.

Боби сеюми рисола **“Калимаҳои иқтибосӣ дар лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон”** унвони гирифта, дар он калимаҳои таркиби лаҳҷаи мазкур аз ҷиҳати баромади забонӣ паҷуҳишу баррасӣ гардидаанд. Мушоҳидаи ин боби рисола маълум менамояд, ки на танҳо забони адабӣ, балки шеваю лаҳҷаҳо низ наметавонанд аз таъсири забонҳои дигар барқанор бошанд.

Дар қисмати хулоса натиҷа ва бардоштҳои муаллиф зимни паҷуҳиш комплекси лаҳҷаи тоҷикони водии Ваҳон пешниҳод гардидааст, ки дорои заминаҳои кавии илмӣ буда, аз дидгоҳи фароҳи муаллиф шаҳодат медиҳанд.

Мусаллам аст, ки дар ҳар паҷуҳиш баробари дастовардҳо баъзе камбудиву норасоии ҷузъӣ ба назар мерасанд, ки дар ин маврид автореферати мазкурро наметавон мустасно шумурд. Дар қатори комёбиҳои зиёд, ки бозёфтҳои бевоситаи муаллиф махсуб мешаванд, ҷанд камбудӣ ба назар расид, ки зикри онҳо муҳим доништа мешавад.

1. Аз муҳтавои муқаддимаи диссертатсия, ки дар автореферат оварда шудааст, маълум мегардад, ки дар муқаддимаи диссертатсия маълумоти муҳтасари таърихӣ дар бораи водии Ваҳон ва таҳқиқоти забоншиносии марбут ба лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон, оид ба таърихи таҳқиқи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон маълумоти кофӣ нест ва хуб мешуд, ки оянда ҳангоми таълифи монографияи илмӣ ин нуқта ба инобат гирифта шавад.

2. Унсурҳои луғавии **толӣ** (то ҳол), **ибар** (ин сӯ), **убар** (он сӯ), **ука** (он қадар), **хамика** (ҳамин қадар) дар (сах. 14), ки муаллиф инҳоро ҳоси шеваҳои

